

9. Масол Л. Художньо-педагогічні технології на уроках інтегрованого курсу «Мистецтво». Харків, 2015. С. 112.

10. Muzyka O., Lopatiuk Y., Belinska T., Belozerskaya A., Shvets I. Art education in the context of the modern educational process. Universal Journal of Educational Research. 2020. Vol. 8(11D). P. 63-68, URL : <http://surl.li/rbtmj>

11. Пехота О., Старева А. Особистісно орієнтоване навчання: підготовка вчителя : монографія. Миколаїв : Вид-во «Іліон», 2006. 272 с.

12. Сідорова І.С., Коберська Я.М. Значення інтерактивних технологій у музично-естетичному вихованні школярів. Формування професіоналізму фахівця в мистецькій та технологічній освіті: теорія, досвід, проблеми збірник наукових праць / Т.П. Зузяк (голова) та [ін.]. Вінниця: ТОВ «ТВОРИ», 2021. Вип. 1. С. 32-37.

ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Площенко А.М, здобувач ступеня вищої освіти «магістр»

Теплова О.Ю., кандидат педагогічних наук, доцент

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла
Коцюбинського

Постановка проблеми. Хореографічна підготовка молодших школярів передбачає індивідуальний досвід особистості в системі суміжних мистецтв: музичного, театрального, художньо-декоративного. Мета педагогічного керівництва хореографічною підготовкою школярів у гуртку – формування в учнів готовності до творчої самореалізації, креативного мислення, як невід’ємної складової художньо-естетичної культури особистості. Навчально-виховна мета залучення молодших школярів до хореографічної діяльності передбачає розвиток творчого мислення: створення нестандартних ситуацій для більш ефективної реалізації власних мистецьких проєктів та потреб.

Аналіз наукових публікацій. Проблеми творчості, зокрема у царині хореографічного мистецтва, розглядалися багатьма дослідниками: педагогами, філософами, психологами, діячами мистецтв. Серед найвідоміших Г. Буш, А. Маслоу, О. Мелік-Пашаєв, Ф. Осборн, Я. Пономарьов та інші. Теоретичні основи професійної підготовки хореографів викладені в дослідженнях Р. Бурцевої, А. Ваганової,

Е. Валукина, К. Голейзовского, Н. Захарова, А. Мессерера, Н. Тарасова, М. Юр'євої, Н. Яценко та ін.

Мета статті – розглянути педагогічні основи хореографічної підготовки молодших школярів у гуртку.

Виклад основного матеріалу. Формування художньо-творчих якостей особистості молодших школярів є основою результативності процесу залучення дітей до сприймання художніх цінностей у сфері мистецтва зокрема хореографічного. Серед педагогічних умов для здійснення такого процесу можна назвати організацію навчально-виховного процесу з використанням аксіологічного та особистісно-орієнтованого підходу до дітей, інтеграцію мистецьких знань учнів, стимулювання їхньої потреби у творчому самовираженні в різновидах хореографічної діяльності.

Головною педагогічною умовою хореографічної підготовки молодших школярів виступає доступність навчання в гуртку з урахуванням вікових розумових та фізичних властивостей кожної дитини. Типові мистецькі програми націлюють педагогічні дії викладачів на розвиток креативного мислення та формування готовності до творчої самореалізації молодших школярів, саме у початковій школі, а в подальшому навчанні стимулюють процес поступового збільшення навчального навантаження учнів у царині креативно-мисленнєвої діяльності.

Педагог має спланувати заняття, не перевантажуючи учнів поясненнями технічних прийомів, але не залишати без уваги опрацювання музично-художнього хореографічного матеріалу, намагатись донести до учнів зміст заняття, не втрачаючи якості художнього виконання. Викладачеві необхідно зважати на те, що опрацювання нових, більш складних хореографічних композицій, вимагає більше навчального часу й іноді може призвести до нівелювання результатів роботи над художніми задачами танцю.

Процес хореографічного навчання в гуртку має бути спрямований на комплексну підготовку молодших школярів до виховання вмінь корегувати власні рухи, рухи партнерів по танцювальним композиціям, співпрацювати з музичним супроводом, усвідомлювати театральновиконавські особливості хореографічного твору.

Розучування танцювальних рухів, виконання вправ природньою

технікою легко, без напруження не забезпечує високого художнього рівня музично-хореографічного виховання в цілому, пізнання світу й самого себе, засвоєння ціннісних ставлень через художньо-образне досягнення дійсності.

Робота над хореографічною композицією тісно пов'язана з вираженням особистого ставлення до виконання. Виховання ціннісних пріоритетів, формування мистецьких уподобань молодших школярів сприятиме розвитку креативного мислення учнів, вихованню їхнього духовно-творчого потенціалу, формуванню мистецької культури. Для дитини головним є безпосередній процес творчості, в якому вона отримує позитивні емоції пізнання дійсності й відкриття власних можливостей. Саме тому, можливо, більшість дітей не прагне вдосконалювати продукти своєї творчості, як це роблять дорослі.

Розвиток усіх здібностей дитини передбачає самотійність у власному світосприйнятті. Природа творчої активності дитини є відмінною від дорослих. Процес творчості починається з наслідування дорослим. У дітей це не є копіюванням окремих дій, але є орієнтацією на певний зразок. Педагогічний досвід роботи над розвитком творчого потенціалу особистості свідчить про те, що дітей, не здібних до творчості, не буває. Щоб розвинути таку здатність, необхідно вчити їх творити [3].

Творча діяльність дитини проявляється у нових властивостях, які з'являються в її пізнавальних процесах, у сфері почуттів, вольовій спрямованості [4, с.112]. У творчості дитини розвивається її активність і самотійність мислення. Готовність молодших школярів до творчої самореалізації має формуватися педагогом в процесі їхньої хореографічної підготовки в гуртку. Саме психологічна готовність дитини до творчої самореалізації виступає ґрунтовною платформою для подальшого розвитку креативного мислення учнів у хореографічному гуртку.

Різноманіття прояву творчих здібностей дітей передбачає створення у гуртку педагогічних умов, які б сприяли їх різнобічному розвитку в учнів. Процес виявлення схильностей учнів має супроводжуватись обміном інформацією між дітьми про власні індивідуальні уподобання, зокрема мистецькі. Саме розвиток творчих здібностей молодших школярів виступає педагогічною основою в

процесі формування креативності учнів, що сприяє ефективності формування їхньої готовності до творчої самореалізації.

Сучасний підхід до розвитку креативності школярів розглядає не тільки розвиток творчих здібностей, а й формування мотиваційної сфери особистості. [5, с.524]. В основу створення комплексу педагогічних умов процесу розвитку креативності молодших школярів нами покладено розвиток творчої мотивації. Отже, для зростання рівня креативності молодших школярів в період хореографічної підготовки потрібно посилити їхню творчу мотивацію.

Сутність застосування творчого методу в хореографічному гуртку нам вважається в тому, що учням надається можливість самостійно розв'язувати технічні та творчі завдання і при цьому з максимальною повнотою виявляти власну творчу ініціативу.

Для розвитку креативних здібностей учнів педагог повинен мати власне розвинене креативне мислення, прагнути доводити свою роботу до рівня дослідницьких пошуків, увага яких спрямована на вивчення об'єкта своєї діяльності, тобто на учнів, на пошук найбільш оптимальних і завжди нових шляхів до розвитку творчого потенціалу молодших школярів, створювати нові креативні форми й умови роботи з дітьми для досягнення більш ефективного навчально - виховного результату [2].

Для стимулювання творчої мотивації молодших школярів в хореографічному гуртку необхідно оволодіти системою дидактичних методів і засобів, що мають на меті забезпечення привабливого характеру творчої діяльності. Це формування позитивного ставлення до виступів перед публікою, потреби у виконавській діяльності, психологічної готовності і задоволення від неї. Виконавська діяльність є більш успішною за наявності пізнавального інтересу до музичного виконавства.

Великі можливості містить специфічний музично-хореографічний репертуар, у якому закладена одна із потенційних можливостей розвитку пізнавального інтересу. Необхідно включати школярів у систематичну виконавську діяльність, забезпечити особистісно зорієнтований підхід до кожного школяра у його творчій діяльності, готовність підтримати усі виявлення його індивідуальної творчості.

Передумовою ефективного результату розвитку креативності

молодших школярів мають стати якості викладача (ерудиція, контактність, емоційність, здатність бути цікавим, володіння професійною майстерністю), орієнтування на творче застосування вже набутих навичок і умінь молодшого школяра).

Професійний показ викладача також може змотивувати учнів. Проблемність є поштовхом до розгортання креативного процесу. Невизначеність у постановці завдання виводить розв'язання проблемної ситуації на креативний рівень.

Учня необхідно налаштовувати на те, що його власна ініціатива завжди буде підтриманою педагогом. На нашу думку, проблемними можуть вважатися такі завдання, розв'язання яких передбачає керований викладачем, але самостійний пошук учнів різних шляхів, закономірностей, способів дій для досягнення мети.

У **висновках** необхідно зазначити, що педагогічне керівництво хореографічною підготовкою молодших школярів буде результативним за дотримання певних факторів викладацької діяльності. Важливим педагогічним фактором, спрямованим на розвиток креативності молодших школярів у хореографічному гуртку є творча й психологічно безпечна для вихованців атмосфера занять, підтримана вчителем.

Наступний фактор успішних результатів хореографічної підготовки молодших школярів передбачає виокремлення педагогічних умов, спрямованих на розвиток креативності молодших школярів у хореографічному гуртку: інтеграцію мистецьких знань молодших школярів, організацію навчально-виховного процесу з використанням аксіологічного та особистісно-зорієнтованого підходу, стимулювання потреби молодших школярів у творчому самовираженні в різних видах їхньої хореографічної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Антонішева В.Л. (2010). Визначення сутності поняття креативності в психолого-педагогічній науці. *Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді : зб. наук. праць*. Вип. 14, книга II. С. 11–18.
2. Антонова О.Є (2012). Сутність поняття креативності: проблеми та пошуки. Теоретичні і прикладні аспекти розвитку креативної освіти у вищій школі: [монографія] / за ред. О.А. Дубасенюк. Житомир: Вид.во ім. І. Франка. С.14–41.
3. Беженар А., Янківська Г. (2019). Розвиток креативності, як спосіб формування компетентної особистості в загальній середній та професійній освіті. Електронне

наукове фахове видання «Народна освіта», URL: <https://repository.kristti.com.ua/handle/eiraise/997>

4. Теплова О. (2016). Педагогічні орієнтири формування готовності майбутнього вчителя музичного мистецтва до творчої самореалізації. *Професійна освіта: проблеми і перспективи*. Київ: ІІТО НАПН України, Випуск 11. С.112.
5. Фрицюк В. Творча мотивація як умова формування креативності особистості / VII Міжнародна конференція «Стратегія якості у промисловості і освіті» (3-10 червня 2011 р., Варна, Болгарія): Матеріали. У 3-х томах. Том III. Упорядники: Хохлова Т.С., Хохлов В.О., Ступак Ю.О. Дніпропетровськ/ Варна, 2011. С.523-526.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МИСТЕЦТВА

*Саматова К.Д., здобувачка ступеня вищої освіти «магістр»
Науковий керівник: Омельченко А.І., кандидат педагогічних наук,
доцент*

Бердянський державний педагогічний університет

В сучасній освіті ігрові технології являються особливим методом навчання. Завданнями впровадження ігрових технологій є: активізація мислення й поведінки учня; високій ступень задіяності в навчанні; обов'язковість взаємодії учнів між собою та вчителем за допомогою гри; емоційність і творчий характер заняття; самостійність учнів у прийнятті рішення та їх бажання набути умінь і навичок за відносно короткий термін.

Ігрові технології мають цілий спектр цільових орієнтацій. Дидактична гра має сталу структуру, яка відрізняє її від інших видів діяльності, а саме: це основні елементи, які надають форми навчання та гри одночасно: дидактичні та ігрові завдання, ігровий задум, ігрові дії, правила, пізнавальний зміст, результат. Дидактичні завдання визначаються учителем відповідно до програми, а ігрові завдання – це завдання, які виконуються учнями в ігровій діяльності. Постановка двох завдань (дидактичних та ігрових) відображає взаємозв'язок навчання та гри. Ігровий задум в дидактичних іграх здебільшого виражений у самій назві. Ігрові дії надають дидактичній грі ігрової форми і викликають у дітей інтерес до її змісту. В структурі дидактичної гри виділяють відносно